

گۆقاری ئەكادیمیای كوردی

بە

ژماره ٦٦ - ٢٠٢٦

گۆقاریکی زانستی و هەرزییە

سەرۆکی ئەكادیمیای كوردی و خاوەنی ئیمتیازی گۆقار
هەمەسەعید هەسەن

سەرنووسەر

پ. د. موحسین ئەحمەد عومەر

بەرپۆڵەبەری نووسین

د. پەخشان فەهمی فەرحو

دەستە ی پراویژنکاران:

پ. د. میشیل ایزه نیریگ

پ. د. مارتن فان برونسن

پ. د. جەلیلی جەلیل

پ. د. سەڵح ئاکین

پ. د. جەعفەر شیخوئیسلامی

پ. د. عەبدولپەرەحمان ئەداک

پ. د. هاشم ئەحمەدزادە

دەستە ی نووسەرەن:

پ. د. قەیس کاکل توفیق

پ. د. بەختیار سەجادی

پ. د. فەرهاد قادر کەریم

پ. ی. د. ئەحمەد موحەممەد مام عوسمان

پ. ی. د. عەبدولواحید ئیدریس شەریف

پ. ی. د. نەوزاد ئەحمەد ئەسوود

د. لەزگین عەبدولپەرەحمان ئەحمەد

گۆڤاری ئەکادیمیای کوردی، گۆڤاریکی زانستی وەرزییه، لەلایەن ئەکادیمیای کوردییەوه دەردەکریت و بایەخ بە تویژینەوهی کوردی لە بواریکانی زمان، ئەدەب، دیرۆک، جوگرافیا و کولتووری کوردی دەدات.

گۆڤارەکه تویژینەوهکان بە زمانەکانی کوردی، عەرەبی و ئینگلیزی بلاو دەکاتەوه و یەکهەم ژمارەهێ لە ساڵی ۲۰۰۲دا بلاو بوووتەوه.

ئەم گۆڤارە لەلایەن وەزارەتی خۆیندنی بالا و تویژینەوهی زانستی حکومەتی هەریمی کوردستانەوه، بۆ بەرزکردنەوهی پلەهێ زانستی باوەرپیکراوه.

* ریکخەری کاروباری گۆڤار: ئیمان نەجات ئاغۆک

* دیزاین: هەریم عوسمان

* مالبەری گۆڤاری ئەکادیمیای کوردی:

Web: journal.ka.gov.krd

* ئیمیل: journal@ka.gov.krd

* مۆبایل: 009647508375575

تیمای عیشق له شیعره کوردیه کانی عهلی حهریریدا

د. سه یوان محهمه د تاهیر

کولیزی په روه رده، به شی کوردی، زانکوی سه لاهه دین

Saewan.tahir@su.edu.krd

پوخته

یه کیک له گرنګترین لیکولینه وه کانی میژووی ئه ده بیاتی جیهانی بابته عیشقه، چونکه له گه ل ده رکه وتنی ژبانی مرؤفایه تی له دایک بووه، هه ندیکیان تا ئیستا له هزری مرؤفایه تی ماونه ته وه و به رده وام له ناو ئه ده بیاتدا دنووسرینه وه. ده کریت بلین هیچ ئه ده بیاتیکی جیهانی بیته ش نه بووه له بابته تی عیشق، راسته قینه یا مه جازی بیت، عهلی حهریری وه کو شاعیریکی کوردی له مه به سته کانی عیشقدا شوینیکی گرنګی له دیوانه کهیدا پرکردوته وه، سه رده سته ی شاعیران بووه، باسی دووری و سوتان له ناو عیشق ده کات. ئه م بابته گرنګی تایبه تی هیه له بواری گریدانی رۆح به جه سته وه، ئه مه ش تیمه یه کی گرنګه له ناو ئه ده ب و عیشقدا، له لایه کی دیکه وه گرنګی تیمای عیشق له شیعره کانی حهریری ده خاته روو، چونکه عیشق و شیعر دووه سته لیک دانه براون. قوناغه کانی عیشق له شیعره کوردیه کانی ”عهلی حهریری“ دا له چوارچیوه ی دیوانه کهیدا ده خه یه روو، که شوینی تایبه تی له شیعیری کوردیدا هیه.

وشه کلیل: تیما، عیشق، ده روون ناسی، عیشقی مه جازی، عهلی حهریری.

پیشهکی

له تیکسته شیعریهکانی عهلی حەریریدا عیشقی مهجازی خوشهویستییهکی له رادهبهدهره، په یوهسته به تاکهکهسیکی تایبته، تهواوی نیگا و گرنگی پیدانی بۆ مهعشوقهکهیهتی، بهجۆریکه جگه له مهعشوق هیچ کهسیکی تر نابینیت و ئارهزوو و ئاواتی تهنه گهیشتنه به یار، جگه لهوه به هیچ شیکی تر رازی نابیت. عیشق له شیعری کۆنی کوردیدا لهسهر بنهمای عیشقی سۆفیگهریانه و زیهنیدا خۆی دهنوینیت، ئەم چوون و هاتنه بهردهوام له ناو شیعردا دیت و دهچیت، بۆیه عیشق یهکیکه له پیداوویستییهکانی مرۆف و مرۆفایهتی، که دهبیته هۆی بهخشینی واتا به ژبانی تاکهکهسهکان. عیشق له کۆنهوه تا ئیستا بۆته جیگای بایهخی مرۆفایهتی، ئەمهش به هۆی ئەو کاریگهرییه دهروونییه که دهیکاته سههرهستهکانی مرۆف، له لایهکی ترهوه زۆربهی رهفتارهکانی مرۆف دهگریته خۆی، بۆیه کاتیک کهخۆی دهنوینیت کاریگهری به دهردهکهویت، ئەم کاریگهریهشه وادهکات شاعیر ئیلهامی شیعری بۆ بیت، یا نووسهر زۆر جار به هۆی ئەو ههستهوه دهست دهکات به نووسینی بابهتیکی ههست بزوین، یا به هۆی ئەو کاریگهرییه دهروونییه که به هۆی عیشقهوه لهسههری دروستبوه، بیت ئەو بابهته بنووسیت، دهکریت سنوری عیشق له چوارچیوهی ئافرهت یاخود عیشقی عیرفانییهوه بیت. سهبارهت به(عهلی حەریری) بهشی هههره زۆری شیعرهکانی خۆی لهبابهتی عیشقدا دهنوینتهوه، عیشقی حهقیقی و مهجازی، بۆیه دهکریت بگوتریت عاشقترین شاعیری کورده که زۆربهی شیعرهکانی له سنووری خوشهویستی ئافرهت دایه.

ئەم تووژینهوهیه وهکو پیکهاته خۆی دهنوینتهوه له شیعره کوردیهکانی(عهلی حەریری)، که له سههر

بنهمای ریبازی(وهسفی- شیکاری)ه، بۆچوونی زانایان و لیکۆلهرانمان سهبارهت به چهک و زاراوهی عیشق خستۆته روو، دواتر شیعرهکانمان بهپیتی ههمان ریباز شیکردۆتهوه.

پرسیاری تووژینهوه: ئەم تووژینهوهیه وهلامی ئەم پرسیارانه دهواتهوه:

١- تیروانینی حەریری بۆ عیشق چیه؟
٢- کاریگهری عیشق لهسههر دهروونی حەریری چۆن بووه؟

٣- حەریری وهکوو شاعیریکی کۆن تیمای عیشق چۆن له شیعرهکانیدا دهخاته روو؟

ئەم تووژینهوهیه بیجگه له پوخته به زمانی عهرهبی و ئینگلیزی و پیشهکی و ئەنجام و لیستی سههرچاوهکان، له دووبهشی سههرهکی پیکدیت، بهشی یهکه م خۆی دهنوینتهوه له زاراوه و چه مکی عیشق، بهشی دووهم دوو تهوهره، تهوهره یهکه م پیکدیت له ئەزموونی شعری حەریری، تهوهره ی دووهم پیکدیت له شیعری عهلی حەریری و عیشق.

پیشینهی تووژینهوه:

ئەم تووژینهوهیه به تهواوکهری تووژینهوهکانی تر دادهندریت. که لهبارهی عیشقهوه نووسراون. ههندیک لهو بابهتانهی که باس کراون له ((تووژینهوهکانی دووهمین کۆنفراسی نیودهولهتی، عهلی حەریری، زانکۆی سهلاحه دین- ههولیر- کۆلیژی پهروهردی شه قلاوه، چاپی یهکه م، ههولیر، چاپخانهی رۆژههلات.)) بریتین له:

- ره مەزان، وهحید نعمت(٢٠٢٥). سالوخه تین لهشی مهعشوقی د شعرین کوردی ئین(عهلی حەریری) دا، چاپی یهکه م، ههولیر، چاپخانهی رۆژههلات. لهم تووژینهوهیه دا تهنه باس له وهسفرکردنی جهستهی مهعشوق دهکات له

بونىادی ئاوازی شىعره كوردییهكانى عهلى
حه ریریدا، هه ولدراوه چۆنیه تی دووباره بوونه وهی
دهنگى شىعرى به پىی قالبه شىعرییهكان بخاته
پوهه.

به شى یه كه م:

- زاراوه و چه مكى عیشق:

زاراوهی عیشق دیاردهیه كه ته واوی ههستهكان
و پروداوهكانى ناو دهروونی عاشق دهگۆریت و
كه سایه تییه كى نوئی لى دروست دهكات. رینوینی
ئهو دهگریته ئهستوى خۆی و به گۆیرهی گونجانی
هه ر تاكك و به پىی رهنگدانه وهی هه مه جۆر
دهرده كه ویت و پهیدا ده بیته.

له تیمای عیشقا ئه وهی كه بۆته گرفت له بهردهم
به كارهینانى زاراوه كه دا ((بریتییه له گواستنه وهی
كىلگه واتاییه كانی عیشقى مرۆڤى بۆ عیشقى خودایى
و چۆنیه تی كارلینكردن و كارلینك نه كردنى ئه م دوو
چه مكه له گه ل یه كترى، چونكه ئه گه ر غه زه ل وه كوو
میراتیک بۆ شاعیره سۆفییه كان مابیتته وه، ئه وا وه ك
چۆن پرسى خۆشه و یستی ره گه زى هه ره سه ره كى
و بابته تی هه ره دیارى غه زه ل بووه، سۆفییه كانیش
ئه م بابته تیان وه ك خۆی له پروكاره كه یه وه
وه رگرت)) (عومه ر ٢٠١٤: ٣٧)، به لام به هۆی بیرى
تیورى ته ئویله وه توانییان ئه م چه مكه له چوارچۆیه
ئاینیه كه وه له بنه ستوى ده ربكه ن و له گه ل بیرو
هزرى شاعیر و ناوه رۆكى شىعره كه دا بیگونجینن،
به و پیه ی كه ده كریته هه مان تیمای عیشقى دونیایى
به تیمای عیشقى خودایى گوزارشت بكریت و
ده ربېردریت.

له كوردیدا عیشق به واتای ((ئه قین، ئه وین،
دلدارى، به نده وارى، هه زلیكردوویى، عه شق))
هاتووه. (موكریانی، ١٣٦٩ هـ ش، ٥٠٩). عیشق

شىعره كانى هه ریریدا، باسى عیشقى نه كردووه،
به شه كانى جهسته ی مه عشووقى به پىی ناوه ئینانیا ن
له لای هه ریرى له شىعره كاندا شىكردۆته وه و چۆته
ناو لىكچواندن و هه ندیک بواری سۆفیگه ریبیه وه،
ئه مه ش له گه ل ناو نیشانى بابته كه ی ئیمه دا یه ك
ناگریته وه.

- اسماعیل، ژینو، سلیمان، هه ژار فه قى (٢٠٢٥).
هه ماههنگى ئیستاتیکى ل شىعرى هه ریرى و
مه حویدا، ئه م توێژینه وه یه كار له سه ر هاوسه نكردنى
هه ردوو شاعیر دهكات له پرووى ئاستى ئیستاتیکى
شىعرى ئاستى ده ره وه و ناوه وه، دووره له بابته تی
عیشق.

- عوسمان، شه رمین وه لى و هه سه ن، ره وه ند
سالم (٢٠٢٥). دیارده و ره فتاره كۆمه لایه تییه كان له
شىعره كوردییه كانى عه لى هه ریریدا، ئه م توێژینه وه یه
له روانگه ی كۆمه لایه تییه وه ده روانیته شىعره كانى
هه ریرى كه تا راده یه ك دووره له بنه ماى شىعرى
هه ریرى.

- هه مه ده ئه مین، اسماعیل، مه لا، مه هدى مه هه مه د،
نه جمه ددین، عه لى مسته فا (٢٠٢٥). ره نكدانه وه ی
هونه رى لىكچواندن له شىعره كوردییه كانى عه لى
هه ریریدا، لیته دا ته نها باس له هونه ره كانى
لىكچواندن كراوه.

- فایه ق، دیار، عه بدولا، كاوه اسماعیل (٢٠٢٥).
نوستالیژیا له شىعره كوردییه كانى عه لى هه ریریدا،
له م توێژینه وه یه دا باس له مژارى نوستالیژیاى
شىعرى هه ریرى كراوه.

- مه جید، په خشان سابیر (٢٠٢٥). ناسنامه ی
شىعرى عه لى هه ریرى له دوو تووی ره خنه ی
كوردیدا، باس له شوین و پیگه ی هه ریرى كراوه له
ناو شىعرى كورمانجیدا.

- خۆشناو، سه رباز (٢٠٢٥). رۆلى دهنگ له

تېروانىنى وابو سەردەمى گەشەسەندى ئەم جۆە شىعرە دەگەپىتەوہ بۆ دەولەتى نوپى ”مىسر“ لە سالى (۱۵۷۰ - ۱۰۷۰ پ.ز) كە پيشكەوتنى لە تەواوى سيكتەرەكانى ژيانەوہ بەخويەوہ ديتبوو، لەوانەش شىعرى خۆشەويستى، بە تايبەت لە سەردەمى بنەمالەى ”رەمسيسەكان“ لەوانەش(رەمسيسى يەكەم و دووہم و پىنجەم).

بۆ تيگەشتن لە عيشق دەبىت بېروانىنە ئەو تېروانىنەى لە تىماى عيشقدا ھەيە، كە جياوازە لە قسەى ئاسايى، چونكە ئەو رۇحىتەى لە تىماى عيشقدا لە نيوان دوو كەسدا دەبىندىرەت زۆر جياوازە لەوہى كە كەسيك لە دوورەوہ تەماشاجيە، چونكە تەنھا ئەو دوو كەسەى كە لەناو پروسەكەدا دەژين لە ماھىتەى عيشق تىدەگەن.

سەرچاوەى عەشق ناکۆكى تىدايە، ئەوانەى كە بېروايان بە عيشقى جەستەى ھەيە، ديتن و گوي لىبوون و وەسفى جوانى جەستەى مەعشوق بە سەرچاوەى عيشق دادەنن، بەلام لايەنگرانى عيشقى ئاسمانى سەرچاوەى ”پشت پەردە“ و خوايى بۆ ئەم جۆرە عيشقە ”قبول“ دەكەن. ھەردوو جۆرى عيشق بوونى ھەيە، بەلام زۆرتىنى ئەوانە دەگرىتەوہ كە جەستە و جوانى دەكەنە بنەماى عيشق، بە پىچەوانەى ئەوانەى عيشقى خوايى دەكەنە بنەماى عيشق.

لەگەل عيشقدا دان بە خۆداگرتن و ئارامگرتن زياد دەكات، ((ئەو دەمەى ئەوينداری گەيشتە چلە پۆپە، ترس مال ئاوايى دەكات)) (كارنگى، ۱۹۹۹، ۱۵). لە ناو تىماى عيشقدا سنوورەك بۆ جوگرافيا نامىنيت، ئەو سنوورەى كۆمەلگە دروستى كردووہ كۆتايى پىدەت. مانەوہ لە پروسەكەدا پەيوەستە بە عيشقەوہ، چونكە ئومىد بە ژيان دەبەخشىت و بەردەوامى دەكات، لەم بارەوہ ”تولستو“ دەيووت: ((ھىچ شتىك

خۆشەويستى و مەيل و ئارەزوو دەگەيەنيت، لای ھەيلەسووفەكانىش بە واتاي((مەيلەك بۆ كەسانىك يان ئەو شتانەى كە بەنرخن و سەرنج پاكيشن يان بەسوودن)) دىت. (مجمع اللغة العربية ۲۰۰۴: ۵). لە پوانگەى زمانەوانىەوہ عيشق بەم جۆرە پىناسە كراوہ كە((خۆشەويستى ئارەزوو و مەيل و خۆشەويستى، ھەوہا خۆشەويستى واتە خۆشى ويستووہ، ئەو خۆشەويستە، ئەو لە پادەبەدەر خۆشەويستە و دەگووترا خۆشەويستە بەرادەى ديارىكراو، خۆشەويستى ناويكە بۆ خۆشەويستى)) (ابن منظور ۳۴۲-۳۴۳). خۆشەويستى بە واتايەكى تر عيشق لە ووشەى خۆشەويست و ھەرگىراوہ، كۆكراوہى ناواخنى خۆشەويستى، ئەمەش ئەسلى ووشەكەيە، چونكە دل ئەسلى مرۆفە، كاريگەرى تەواوى بەسەر تەواوى ئەندامانى جەستەوہ ھەيە، بە تايبەت لە پرووى دەربرىنى ھەست و سۆزەوہ.

سەبارەت بە ميژووى عيشق لە شارستانىتە كۆنەكاندا، لەوانەش سەردەمى فيرەونەكان مىسر، ليكۆلەينەوہيەكە ”محمد الشيخ“ بە پشت بەستن بە ليكۆلەينەوہيەكى زانستى كە فيرەونەكان گرنگيان بە خۆشەويستى داوہ و دەلەيت: ((شىعرى خۆشەويستى بۆتە جىگاي بايەخى زۆرى شاعيرانى ئەمريكى لەسەدەى بيستەمى زايىندا، ئەو كىتابانەى كە ببوونە ماھىەى سەرنجى بەھرەمەندانى ئەدەبى ھەك ”والت ويتمان“، عەزراپاوند“ و كەسانى تر كە دووبارە شىعرى خۆشەويستى ھيروگلفوفى مىسرى كۆنيان بە ئىنگليزى و زمانە زىندووہكانى تر پيشكەش كردووہ، ئەمەش بە ھۆى كاريگەر بوونيان بە رەوانىيەى بىسنوور، ھەك ئەوہى خانمە شاعىر و ليكۆلەرى كەنەدى ”سۇنيا دى بلاسيدو“ لە ليكۆلەينەوہكەيدا بەناوى ”شىعرى خۆشەويستى لە مىسرى كۇندا“ خستبوويە پروو)) (الشيخ ۲۰۹: ۴-۱۳).

نىيە جگە لە خۇشەويستى كە وامان لىنكات ژيانمان بېخىشە ئەۋەى كە خۇشمان دەۋىت)) (شېخانى ۲۰۰۵: ۸).

ئەۋ مەۋدايەى كە عىشق لە دەروونى مۇڭدا داڭىرى كىردوۋە، بە ئارەزوۋى خۇى دىت ۋە دەچىت، ئەمە ۋاىكردوۋە كە تىمى عىشق لاي نووسەران بە شىۋەى جىاۋاز بخىتەپوۋ، ھەر شاعىرىك جۇرىك لە تىما پىشەكەش بە خۇينەرانى دەكات كە خۇى ئەزمونى عىشقى تىدا ھەبوۋە، يان ئەزمونى كەسىكى تر يا ئەفسانەى يان فۇلكۇر ۋە مىللى بى، دەيكەنە شاكارىك ۋە نمونەيەكى جوانى عىشق پىشكەش دەكەن. ھەموو ئەم جىاۋازىش يەكە، ھەموۋيان پىشەنگىبون دەدەنە ئەۋ بارە ناھەمواردى كە عاشق بەھۇى مەعشوقەۋە بەسەرىدا ھاتوۋە. كەۋاتەعىشق)) (شۇرشىكە، شۇرشىگىرەكانى لە دوۋكەس پىكاتون)) (سىۋەىلى ۲۰۰۲: ۹۸). لە رىگەى ئەم پەيوەندىيە تۇكەيەۋە عاشق دەگاتە پلەى كەمال.

عىشق لە دروستكىرنى ئاكارى ئەدەبىدا رۇلىكى كارىگەرى ھەبوۋە، لەم كارەدا كارىگەرى جۇراۋ جۇرى تىدا دۇزراۋەتەۋە، كارىگەرى تەۋاۋى لەسەر دەروونى مۇڭەكان ھەيە ۋە ھەبوۋە، ۋاى لىدەكات ھارمۇنىەتىكى تەۋاۋ لە ھەست دا دروست بكات، ھەرۋەھا بە جۇرىك ۋادەكات كە دۇبەرى رىق ۋە كىنە بوەستىت. ۋەك "عەتار" دەلىت: ((عشق مغز كائىنات آمدە آم)) (عەتار ۱۳۸۳: ۲۸۰). ۋاتە "عشق عەقلى گەردوۋنە" ئەم تىروانىنە بۇ بىرى زانايانى يۇنانى كۇن دەگەرپتەۋە، دەيان ۋت: ((سەرچاۋەى سىروشتى جىهان فاكتەرى يەكخستنى جىهانە لەم گەردوۋنەدا، دوو ھىز ھەيە، ئەۋانىش راكىشان ۋ بەرپەرىچ دانەۋەيە)) (راگمونت، ۱۳۸۵، ۱۸۴۶). جگە لەم تىروانىنە "ئەبۇحەسەن دىلمى" لە كىتەبەكەى خۇيدا

كە سەبارەت بە عىشق نووسراۋە بە ناۋى(ئەلف ۋ ئەلف ۋ لام مەعتوف)، لە زارى زانايانى يۇنانى كۇن دەيگۋازىتەۋە ۋ دەلىت: ((يەكەمىن دروستكراۋى نور عەقلە، ئەۋ يەكەمىن شت كە بۇ ئەم جىهانەى دروست كىرد، مېرەبانى بوۋ، پاشان لە موحىيەت جىهانى خوارەۋەى دروست كىرد)) (دىلمى ۱۳۹۰: ۱۵۱).

عىشق سۆزىكى مۇڭقەنەيە، ھەستىكە كە جىگەى تىرامان ۋ گىرنگى پىدانەكانى دەرون ناسانە، ھەرچەندە چەندىن نووسىن سەبارەت بە عىشق نووسراۋە، بەلام تا ئىستا رازە شاراۋەكانى ئاشكرانەكراۋە، بۇيە ناسىنى جەستە ۋ دەروونى مۇڭى عاشق دۇۋارە، ((بە دىرئىيى مېژوۋ، بە پلەپلەيى ۋ سەبارەت بە گۇرانكارى مۇڭەكان، عىشق ئالۇزتر بوۋە، نەخشى بابەتى دەروونى قورستر ۋ گىرنگىر بوۋە)) (لپ ۱۳۷۰: ۳۴).

لەروانگەى دەرونىيەۋە بروانىنە عىشق ئەۋا "فرۆيد" سەرچاۋەى عىشق بە غەرىزەى جنسى ۋ ناھۇشيارى تاكەكەس دەبەستىتەۋە. لەبەرامبەر ئەمەدا عىشق لە دىدگەى (فرۆيد) دا جەستەى ۋ ھەۋەسبازىانەيە، لەگەل قۇناغەكانى گەشەسەندى غەرىزەى جنسى مۇڭ گۇرانكارى بەسەردا دىت ۋ پىشۋازى لىدەكات، بەلام "يۇنگ" (سەرچاۋەى عىشق لە نمونەى رەسەن' ۋ ناھۇشيارى دەستە جەمەيەۋە دەبىنىت، لە ئەنجامدا عىشق لاي "يۇنگ" ۋاتى فراۋنتر ۋ سەرووترى لە بابەتى غەرىزەى جنسى ۋ ھەۋەسبازى تاكەكەسدا دەبىنىتەۋە)) (شمشىرى ۱۳۸۵: ۱۰۱).

تىروانىنى ئەفسانەى "يۇنگ" بۇ سەرچاۋەى عىشق ۋىناى سەرەتابى ئەۋ پەيوەندىيە كە مۇڭەكانى پىشىن لەگەل يەكترى دروستىيان كىردبوۋ، ئىمەش

(یۆنگ) به پشت بهستن بهم تیۆرهی ئەفسانهی نموونهی پهسهن و کۆن، توانی نموونهی "ئەنیمای ئەنیموس" دروستبکات و بیخاته بهرباس. ئەمەش دلنیاوی ئەوه دەدات که سهرهتای دەستپیکردنی هەر عیشقی ههول و کۆششی مهعشوق و عاشقه. عیشق هیزیکی کیشکردنی ههیه، بهردهوام هیزش دهکات. به تهنهایی دروست نییه، چونکه عیشق لهگهڵ مهعشوق و اتا ده بهخشیت و نرخێ پێ دەدات. ئەگەرچی عیشق جهبره و ئیختیار نییه، بهلام ههلبژاردنی یهکیک له نموونهکانی جهستهیی (ئەفلاتونی) و عیرفانی کهم و زۆر، ئاگایانه و بی ئاگایانه به شیوهیهکی گونجاو پروودهات. یهکیک چیژ له جهسته وهردهگریت و یهکیک تر دهیهویت بگاته فهزیلهت و عهقلانیتهت و مهعریفهت، ههروهها ئاشکراکردنی راستی دهخوازیت، دژواری و نارەحەتی و سوتان و دروستکردن به گیانی خۆی دهکریتهوه. عیشق ئەگەر په یوهست بوو به رۆحهوه ئەوا خاوهنهکهی دهگهیهنیتته رادهی ئاسودهیی راستهقیینه.

ئهریک فرۆم چهند شیوهیهکی بۆ عیشق دیاریکردوه، که ناوی ناوه عیشقی درۆیینه، ئەم عیشقهش دابهشی سهر چهند بهشیک دهکات لهوانهش: (عیشقی گهوره) عیشقی کۆیرانهیه، له کاتییدا تاکه کهس ههستی بهرپرسیارهتی خودی تیدا نییه، عیشقی (سۆزداری) مهعشوق له په یوهندییهکی خهیاڵیدا دهژیته، عیشقیکی تر باس دهکات که قهتیس کردنی خۆشهویستییه له چوارچیوهی زهههنا، که کاریگهرن به رابردووی خۆشهویستییان. (فرۆم، ۲۰۰۰، ۸۹-۹۰). ههروهها دهلیت: ((عیشق تهنها کاتیکی مومکین دهبیته که دوو کهس له ناوهندی بوونه که یانهوه به یهکتریهوه بههستیتهوه، دواتر ئەگەر ههردووکیان له سهنتهری بوونی خۆیانهوه

ئهو وینه پهسهنه له باوبایرانمانهوه به میرات وهردهگرین. لهسهر بنهمای ئەم تیۆره و بهسوود وهرگرتن له چۆنیهتی وهرگرتنی تیۆرانیی داناوانی کۆن سهبارهت به چۆنیهتی دروستبوونی مرۆف "یۆنگ" ئەوه دهسهپینیت که ((پیاوان عاشقی ژنانیک دهبن لهگهڵ (ئەنیمای)ی دهروونی ناھۆشیاری ئەواندا هاوانههنگی و هاوتهریبی ههیه، به پینچهوانهوه ژنان ئەو پیاوانه سهرنجیان رادهکیشیت که هاوتای ئەنیمای ناھۆشیارییان بیت)) (شمشیری ۱۰۱).

ئەم جوۆره عیشقه به عیشقی "ئەفلاتون"ی ده بهستریتهوه، دهبیته هۆی بهستنهوهی به عیشقی عیرفانییهوه. ئەگەرچی زاروهی "ئەنیمای" ناویکه بهستراوتهوه به "یۆنگ" هوه، بهلام بوونیادی ئەم تیۆره دهگهپیتهوه بۆ باوه په کۆنهکانی یۆنان، که له نامهکانی "ئەفلاتون" دا رهنگی داوهتهوه، له نامهیهدا ئاماژهی به دروستبوونی مرۆفکان کردووه، که سهرهتا دوو رهگهزی (نیر-می)، دواتر دوو رهگهزی گۆراو دروست کراون، پاشان باس لهوه دهکات که خاوهنی چوار دهست و پێ و یهک سهرو دوو دهمووچاو و دوو دهزگای زاوژی بوونه، بهلام مرۆفکان نیهتیان وابوو که هیزشی سهر خواکانیان بکن، بۆیه خواکان ئەوانیان کردووته دوو لهتهوه، تاوهکو بهندهکانیان زیاتربن و ههمیشه تامه زرووی پارچهکهی تریان بن و بهخۆیانهوه مهشغول بین. ههمان مملانی و ئاراستهیی دوولت بوون ئافرینداری دوو رهگهزی لهگهڵ یهکتریدا بنهمای ئەفسانهی عیشق بووه. (ئەفلاتون ۱۳۳۳: ۴۵-۲۴۱).

۲ Anima بهرجسته کردنی ههموو مهیله دهروونییهکانی مینیهیه له رۆحی پیاویدا، وهکوو ههستو سۆز و مهزاجیکی ناروون و ئاشکراکردنی نیردراو و ههستیاری ناعقلانی و توانای خۆشهویستی کهسی و ههستکردن بهرامبهر به سرووشت و دواچار بوونی په یوهندی لهگهڵ ئاگاگا، بهزۆری ئەنیمای له ژیر کاریگهری کهسایهتیدا دروست دهبیته.

ژیان، ئەوا لەم ژبیانه ناوەندیەدا تەنھا راستەقینەیی مەرۆف دەگریتە خۆ. ئا لێرەدا بە تەنھا ژبیان، تەنھا بناغەیی خۆشەویستی دەگریتە خۆی، ھەرودھا لێرەدا یەک بەلگە بۆ عیشق ھەیە، ئەویش بریتییە لە قولای پەیوەندیەکە و زیندووی و ھیز لە ھەر یەکیک لە کەسایەتیەکاندا. ئەمەش ئەو بەرھەمەییە کە خۆشەویستی بەھۆیەو بەدیدیت)) (فرۆم ٢٠٠٠: ٩٢).

عیشق لە ئەنجامی پێویستی رۆحی جەستەیی ھەردوو رەگەزەو دەست دەبیت، کە بەرجستەکردنی مەیلە دەروونیەکانە. لە لایەکی ترەو ھەولدانە بۆ گەشتن بە پلەیی کۆتایی، بەلام کاتیک عاشق دەگاتە پلەیی کۆتایی کە ئەمەش گەشتنە بە مەعشوق، ئەوکاتە ھیزی ناوەو ھەیی تیکدەشکینی و دەبیتە کەسیکی دیوانە و گیانیکی سارد. "پاولو کویلو"ی بەرازلی دەلێت: (ھیچ کەسیک ناتوانیت پێناسەیی عیشق و خۆشەویستی بکات، ھیچ کەسیک ناتوانیت عیشق بنۆشیت، چونکە عیشق شتیکی نییە پێناسە بکریت، و شەرابێکی نییە بنۆشیت)) (حامد ٢٠٠٤: ٢-٩).

عیشق ئەمانەتیکە تەنھا مەرۆف دەتوانیت ئەو ئەمانەتە ھەلبگریت، لە حالەتیکدا کە ((بە گشتی کاهینە بەرزەکان بە دواي خۆشەویستییدا نەدەگەران، چونکە توانای ھەلگرتنی ئەو ئەمانەتەیان نەبوو)) (رازلی ١٣٧١: ٤٥). عیشق وەسیلەییەکی پەیوەندیە لەگەڵ خودادا، بە تێروانیی "نەجم رازی" تا ئەوکاتەیی کە مەرۆف ئاویتەیی رۆحی خودایە ئەوا ((ھەم ئامرازی موحیبەت و بەندەیی بە کاملی ھەییە، ھەرودھا ئامرازی زانست و مەعریفەتی ھەییە، تاوەکو باری ئەمانەتی پیاوانە و عاشقانە بە توندی و بەسیفەتی پیاوانە دەکێشن)) (رازلی ٤١). لەلایەکی ترەو "عیزەددین نەسەفی" تێروانیی

سەبارەت بە عیشق وەھایە، ئەگەر رازی عیشق تەنھانەت دەروونی مەرۆفەکان بسووتینیت نابیت ئاشکرا بکریت)) (ھەر کەسیک عاشق نەبوو بیت، پاک نابیتەو، و بە پاکی نەگەشتوو، ھەر کەسیکیش عاشق بوو بیت و عیشقی خۆی ئاشکرا بکات ئەوا بەناشرینی دەمینیتەو و پاک نابیتەو، لەولایەیی کە ئاگرەکە لە رێگای چاوەکانییەو بەدلی گەشتو، لەرێگای زمانەو دەریدەبریت، ئەو دلە نیو سوتاو لە ناوەراستی رێگاکەدا دەمینیتەو، ئیتر ھیچ لەو دلەو نایات، نە کار دونیایی، نە کاریی دوايي و نەکاری داریی)) (نەسەفی ١٣٧٧: ١٦٣).

عیشق پەرە لە دەرد و ئازار، بەھەشتی عاریفانە، چونکە دەرد و ئازار بۆ عاریفان شیرین و چیژ بەخشە، ئەمەش لە شیعەرەکانی ھەرییدا رەنگی داوەتەو، لە جیاتی ئەو ھەیی بەدواي چارەدا بگەریت دیت ئازارەکانی فەرامۆش دەکات و چیژی لێدەبینیت.

-بەشی دووھم

-تەوەرەیی یەکەم

١- ئەزمونی شیعری ھەریی:

شیعری کوردی پەرە لە پێناسە و ئاماژە و چیروکەکانی عیشق. کەم و زۆر لە عیشقادا خاوەن ئەزمونیکی رەسەن، سەروی مەرۆف، و جیھانی تایبەتن. عیشق بیانوویەکی بوو لای شاعیرانی کۆن تاوەکوو بێ ھیچ شاراوہییەکی، دوور لە سیستەمی نیشانەناسی و ئەو ھەیی کە زمان فەرزێ کردوو بەتوانن گوزارشت لە ھەستەکانیان بکەن.

سەبارەت بە پێشینی عیشق لە ئەدەبیاتی کورمانجیدا بۆ سەدەیی پینجەمی زاین دەگەریتەو، کە "عەلی ھەریی" وەک سەرەتایەکی دادەندریت بە ھۆی رەنگدانەو ھەیی عیشق لە شیعەرەکانیدا (٤٧١م). ھەرودھا لە شیعەرەکانی مەلای باتەبیدا (١٩٦م) ئەم

”حه‌ریری“ به شیوه‌ی دیالوگی هه‌ستی خۆی بۆ خۆشه‌ویسته‌که‌ی به شیع‌ر دهرده‌بریت و نایباته‌وه سه‌ر عیشقی مه‌جازی وه‌ک چۆن شاعیرانی کلاسیک ئەنجامیان ده‌دا، جا له‌به‌ر هۆکاری پله‌ی ئاینی یا کۆمه‌لایه‌تی یا هۆکاری تر.

–ته‌وه‌ره‌ی دووهم

–شیع‌ری عه‌لی حه‌ریری و عیشق

عه‌لی حه‌ریری له‌ناو میژووی ئەده‌بیاتی کوردیدا شوینیکی دیاری هه‌یه، بۆته جیگای گه‌توگۆی زۆربه‌ی لیکۆله‌رانی ئەده‌بی، چوونکه به‌یه‌کیک له شاعیره‌ پێشینه‌کان داده‌ندریت، هه‌روه‌ها له‌ناو که‌له‌پوری نووسراوی کوردیدا شوینی دیاری هه‌یه و ناو و بانگی له‌به‌ره‌مه‌کانی خۆی زیاتر خۆی پیشان ده‌وه.

حه‌ریری هاوچه‌رخ‌ی مه‌لای جزیری و فه‌قی ته‌یران بووه، واته له سه‌ده‌ی ١٦ و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی ١٧ی زاینی ژیاوه. له شیع‌ره‌کانیدا چه‌ند ناسناوینکی به‌کار هیناوه، له‌وانه ((عه‌لی، عه‌لیۆ، حه‌ریری، شیخ عه‌لی، عه‌لیی صادق، سه‌یدا، حوسینی)) (جه‌باری ٢٠٢٠: ٥٤).

له‌ پووی زمانی شیع‌رییه‌وه زمانی شیع‌ری حه‌ریری هاوشیوه‌ی شیوه‌زاری (سورچییه)، ئەوانه‌ی که له نیوان قه‌زای شه‌قلاوه و قه‌زای حه‌ریدا ده‌ژین، هه‌روه‌ها له سنووری ئاکریدا هه‌مان عه‌شیره‌ت بوونیان هه‌یه. (دیره‌شی ٢٠٠٥: ٢٢٧). به‌لام (قه‌ناتی کوردۆ) له کتێبه‌که‌ی به‌ ناوی (تاریخ ادبیات کردی) که به‌ زمانی فارسی نووسیویه‌تی ده‌لیت:

(عه‌لی حه‌ریری له سالی ٤٠٠ هه‌جری (١٠٠٩– ١٠١٠م) له گوندی حه‌ریره‌ی سه‌ر به‌ ناوچه‌ی شه‌مزینانی پارێزگای هه‌کاری له‌دایک بووه.

ره‌گه‌زه‌ په‌نگی داوه‌ته‌وه، دواتر مه‌لای (جزیری) دیت، له‌دوای جزیری (ئه‌حمه‌دی خانی ١١١٩م) دیت، که تیمای عیشق له شیع‌ره‌کانیدا په‌نگی داوه‌ته‌وه و به‌رجسته بووه. ئاشنایی بۆ عیشق له‌ناو کورد دا له به‌ره‌مه‌ ئەده‌بییه‌کاندا دهرده‌که‌ویت، به‌ تاییه‌ت له شیع‌ردا، له شیع‌ری کۆن تا ده‌گاته‌ شیع‌ری هاوچه‌رخ.

”حه‌ریری“ په‌کیکه له شاعیره‌کانی نیو ئەده‌بیاتی کوردی/کورمانجی. عیشق بابه‌تیکێ گرنگی دیوانه شیع‌رییه‌که‌ی (عه‌لی حه‌ریری) ه، به‌ ووتنی شیع‌ری دل‌داری مه‌جازی که ناوه‌پۆکیکی دوونیا‌یی هه‌یه و له‌لایه‌کی تره‌وه شیع‌ره‌کانی که عیشقی راسته‌قینه‌ن ناوه‌پۆکیکی عارفانه‌یان هه‌یه، حه‌ریری له هه‌ردوو بواره‌که‌دا هه‌نگاوی ناوه‌وه و کاری تیدا کردووه. له شیع‌ره‌کانیدا غه‌زه‌لی عاشقانه‌ دیارده‌که‌ویت، تامه‌زرۆیی ده‌روونی حه‌ریری له ئەنجامی ووتنی غه‌زه‌له‌کانیدا به‌ دیارده‌که‌ویت.

له شیع‌ره‌کانیدا تیمای جیاوازی پێشکه‌ش کردووه، که نیشانه‌ی چه‌شه‌ی عارفانه و دوونیا‌یی ئەوه، نابیت ئەوه‌ش فه‌رامۆش بکریت به‌شیک له شیع‌ره‌کانی ”حه‌ریری“ ناوه‌پۆکیکی سوڤیگه‌ری هه‌یه، به‌ پوونی په‌یره‌وی عارفیه‌ت ده‌کات، له‌لایه‌کی تره‌وه په‌یره‌وی عیشقی دوونیا‌یی کردووه که گوزارشته له وه‌سفی مه‌عشوق.

عه‌لی حه‌ریری به‌شیکێ زۆری شیع‌ره‌کانی خۆی له بابه‌تی عیشقا ده‌بینیته‌وه، عیشقیک بۆ بالای مه‌عشوق و تراون، باس له جه‌سته‌یه‌کی ته‌واوی بی که‌م و کورپی ده‌کات که له زه‌ین و هزریدا‌یه. باس له وه‌سل و فیراق و ئازار و تامه‌زرۆیی ده‌کات، جیهانیکێ بالā به‌رجسته ده‌کات، ئەو په‌یوه‌ندییه‌ی دروستی کردووه په‌یوه‌ندییه‌کی من و تویییه، من (حه‌ریری) یه و (تۆ) مه‌عشوقه، له‌ئه‌نجامی ئەم په‌یوه‌ندییه‌وه

له سالی چوارسهد و هفتای هیجری (١٠٧٨م) له
حه ریره گیانی سپاردوو و له وی نیژراوه (کوردو
١٣٩٤:٦٤).

شيعره کانی "حه ریری" دابهش ده بیته سهر دوو
جۆره عیشق:

١- عیشقی حه قیقی:

له ئەندیشهی عارفاندا، به تایبەت دەستە
یه که می عارفان واتە پیشینه کان دژیەکی و که لێنکی
قول له نیوان عیشقی حه قیقی و مه جازیدا بوونی
ههیه، ئەوان وایان گومان ده برد که ((عیشقی
مه جازی به ته وای دژی یهکی عیشقی حه قیقیه،
چونکه ئیرهیی له تایبهتمه ندیی عیشقه، مه عشوقی
راسته قینهش ئیرهیی ده بات و بهرگه ی ئەوه ناگریت
که دلی خو شه وسته که ی له سهر خو شه وسته
که سینی تردا جیگیر بیت)) (همدانی ١٣٧٠ : ١٠-١١).
ئەم جۆره عیشقه وه کوو هاوبه شی دروستکردن و
کوفر وایه، چونکه له ناو عیشقی خوداییدا هه رگیز
عیشقی مروڤ وه کوو بالنده ناتوانیت هه لڤریت،
چونکه ئەگەر عیشقی خودا هاوتاکرا به عیشقی
زه مینی ئە وکات هه یچ واتایه ک بو عیشقی حه قیقی
نامینیته وه و گه یشتن به پله ی که مال روو نادات.

حه ریری عیشقی مه جازی به هه مان واقیعه تی
خودایی ده بینیت، به ره های بی باسیکردوو، تا وه کوو
هاوتابیت له گه ل وینه ی عیشقی خودایی، له روانگه
ئاینی و سۆفیگه ریه که یه وه باس له عیشق و ئەو
په یوه ندیه ده کات که له نیوان دوو که سدا دروست
ده بیت، ئەویش په یوه ندیه کی (من و ئەو) یه.

(حه ریری) دوو شیعری هه یه گوزارشته
له عیشقی حه قیقی، ده بیته به شیک له عه قیده ی
ئایینی، چونکه عاشق بوون و ده برپینی هه سته
خو شه وسته ی بو پیغه مبه ر سه لامی خوی له سهر

بیت ریگه پیدراوه، ئەمه وای کردوو به بیته بابەتیکی
گرنگ له ناو شیعری کوردیدا، هه روه ها به بیته
به شیک له کۆری زیگری ده رویشان و سۆفییه کان،
ئەم عیشقه ش له تیمای شیعری (حه ریری) دا رهنگی
داوه ته وه و خو شه وسته یه کی بی پایانی بو ی هه یه،
هه روه ها رهنگدانه وه ی ته جه لیاتی سۆفیگه راییه بو
خو شه وسته ی پیغه مبه ر سه لامی خوی له سه ربیت.
چه مکی رهنگدانه وه ی خو شه وسته ی هه ره گه وره
په یوه سته به عه قیده ی سۆفیگه راییه وه، که هۆکاریکه
بو نوری خودایی، ده لیت:

مه حبوبی ده سته ی خالی

سولطان موحه ممه د موصله فا

مه عشوقی عیشقی عاشقی

سولطان موحه ممه د موصله فا. (قه رده اغی ٢٠٠٢
٣٦٠-٣٦١).

له م عیشقه دا "عاشق" "مه عشوق" ی له پیناو
خوی و ئەودا خو ش ده ویت، به پیچه وانه ی عیشقی
سروشته که سی یه که م ته نها داواکاری خوی هه یه.
لیره دا عاشق ده زانیت عیشقی حه قیقی چیه، عاشق
کینه، مه عشوق کینه و چی ده ویت، ده لیت:

ئە ی سولتان و سه روه ری ئیمه تو "مه حبوبیکی" به
ده سته خودا ئافریندراوی، تو ئەو مه حبوبه ی که
هه ر عاشقیک ده یه ویت عیشقی خوی بو ت پیشکه ش
بکات. عیشق لیره دا بیه رامبه ره، راسته قینه یه،
عیشقیکه مه عشوق ئاماده ی هه موو قوربانیه که بو
مه عشوقه که ی.

بسته ژ حه ق داخواز دکا

(از عشق او پروان) دکا

گه گه نیاز گه ناز دکا

سولطان موحه ممه د موصله فا. (قه رده اغی ٣٦٠-
٣٦١).

له م عیشقه دا جه سته هه یچ رو لیک نییه، به لکوو

نورها موحمه د بو ئیجاب. (دیرهشی ٢٠٠٢ : ٣٧٣).

عیشق مه قامیکی ئیلاهییه، هۆکاری بوونی جیهانه، بئ عیشق هیچ جولیهک له جیهان دروست نابیت، ئەمەش وای کردوو ههلی هه ریری درک به گرینگی عیشق بکات و بلیت:

هه موو پروناکیه کان له ئاست نوری پیغه مبه ر سه لامی خوای له سه ر بیته کز و باش نین، ئەمه بوته هۆی ئەوهی که پێی خو ش بووه مرۆف نه بوایه، تاوه کو ئازاره کانی عیشق دوو چاری به لای نه که ن.

٢- عیشقی مه جازی:

عیشقی مه جازی له ژبانی عیرفانیه تدا روو ده دات و کاریگه ریه کی تایبه تی هه یه، ئەم جو ره عیشقه له ژبانی هه ندیک گه وه عارفاندا بونی هه بووه. نمونه ی ئەم جو ره عیشقه زولیتخا و هه زره تی یوسفه، شیفته ی هه زره تی یوسف بوو. ئەنجامی ئەم جو ره عیشقه ده کریت و هه وه سف بکریت که ((عیشقی مه جازی هۆکاره که ی عیشقی خوداییه)) (مستملی بخاری ١٣٦٣: ٨٩-٩٠) یان ده کریت بو تریت؛ سه رچاوه ی عیشق دل نه که عه قل، ((عیشق له سه ر سو ز و عاتیفه وه ستاوه که ئەوانیش دوو فرمانن له دل وه ده رده چن و زور جار وا له مرۆ ده که ن گه شیین بیته کاتی که به ئامانجه که ی ده گات یا ره شیین بیته کاتی که له عیشقا شکست ده خوات)) (جه باری، dengekan.info). له لایه کی دیکه وه عیشقی مرۆفانه یی هۆکاری که بو چوونه ناو گۆره پانی عیرفانیه وه.

ئەم شیوه عیشقه ش له لای (هه ریری) خو ی له چه ند بواریکا ده بینیته وه، هه ره ها تیمای جیاواز له خو ی ده گریته، ئەوانیش بریتیین له:

له سه ر بنه مای گرینگی پیدانی نیوان عاشق و مه عشوق دروست ده بیته. (هه ریری) په یوه ندی نیوان خوای گه وه و پیغه مبه ر سه لامی خوای له سه ر بیته ده خاته روو، که خو شه ویستییه کی گه وه له نیوانیاندا بوونی هه یه، هه رچی داوا بکات ره دبوونه وه ی نییه. ئەم عیشقه به جو ریکه که ده بیته په یوه ندیه کی رو حی له نیوانیاندا، چونکه په یوه ندیه که (من و ئەو) ییه، ئەویک مرۆفیتی خاوه ن پله ی تایبه ته.

یا وه ک یه قین فرئاشی تو

خوه ش یار و خوه ش ئولداشی تو

روحی عه لی شاباشی تو

سو لطان موحه ممه د مو صطه فا. (قه ره داغی ٣٦٠-

٣٦١).

عه لی هه ریری له به ر ئەو عیشقه ی بو پیغه مبه ری هه یه سه لامی خوای له سه ر بیته ئاماده یه رو حی خو ی پێشکه شی بکات. وشه ی (فرئاشی تو) به چه ندین واتا دیت له وانه ش (گسکی ده ستی، نو که ر، به نده، خزمه تکار) یا خود به که سی که ده لێن که نه سه بی فرئاشی یه) جگه له مه به واتی (باوک) دیت، هه ریری ده لیت: من دلنایم تو وه کو باوکیکی میهره بان و دل سو زی بو ئیمه، چونکه سو ز و میهره بانیه کی زورت هه یه، روحم شاباشت بئ و خه لاتت بیته ئە ی سو لتانی من.

له شیعی (ئە ی عه لیو) به جو ریکی تر ئەو عیشقه ده خاته روو، چه ند واتییه کی جیاوازی بو ده هینیته وه وه کو (سو تانی دل و جه رگ) که به هۆی عیشقه وه ئەم سو تانه رو ویدا وه. له لایه کی دیکه وه له به رئه وه ی نوری پیغه مبه ر (مه حه ممه د مو سته فا) به ده رکه وت به خو ی ده لیت: ((یالیتی کنت تراب)).

ئە ی عه لیو مالک خراب

جه رگ و دلم بونه که باب

یا لیتی کنت تراب

١-٢- خه یال لای مه عشوق:

عیشق خوی له دوو رهگهزی وهسل و فیراقتا ده بینیته وه، نازاری رۆح و به ره که تی به یه ک گه یشتن وای کردوو (حه ریری) هه موو کات فیکر و هوشی لای مه عشوقه که ی بیت، به جۆریک چاوه رپی ده کات که هاتنی ئەو به میوانی ده بیته که فارهت بۆ، لیره دا وشه ی "که فارهت" ی گوناھی بۆ که فارهتی عیشق به کار هیناوه. مزگینی گه یشتنی هه والی عیشق ئەو خه یاله یه که به رده وام حه ریری له چاوه روانی ئەو دا ده هیلته وه، تا به مه عشوقه که ی بگات.

دلی مه حزوون که فارهت بیت

که ئیمشه ب تازه مهمان تیت

ب مزگینی بشارهت بیت

که مهمان جانی جانان تیت. (دوسکی ٢٠٢٠: ٣٧).
به هاوسه نگیه کی ته واوه وه، دوور له له نگی به ئاوازیکی ته واو له پال شیوه ره وان بیژیه که وه، له پال سه نه تیکی هونه ری بالاده ستدا به تایبه تمه ندی که سی (حه ریری) تیمای عیشقی تیکه ل به گوتاری ئاینی کردوو، ووشه ی (که فارهت که زاراهیه کی شه رعییه بۆ لابر دنی گونا ه و تاوان به کار دیت، به جۆریکی تر واتاکه ی ده گۆریت و بۆ مه به ستیکی تر به کاری ده هیلت، ووشه ی (به شارهت) له به رامبه ر (مزگینی) به کار ده هیلت که هاوواتای (مزگینیه).

دلی مه حزوون به هاتنی یار که فارهتی ده که ویت و ئەو خه یاله به رده وامه ی که هه یه تی بۆ مه عشوق له غه مبارییه وه ده گۆریت بۆ دلخۆشی.

که مهمان جانی جانانه

ل سه ر چه شمی مه مهمانه

ب مالا جومله ئی خانه

که شاهی جومله ئی خان تیت. (دوسکی، ٣٧).

وشه ی "مهمان" به واتای میوان ده دات، ده ر خه ری

ئه وه یه که (حه ریری) هه موو کات چاوه روانی مه عشوقه که یه تی، ئەم تامه زرۆییه وای لیده کات بلیت: ئەی یار له سه ر چاوی خۆمت داده نیم. هاتنی یار وه کو ئەوه یه که هه رچی خان و سولتانان دوونیا یه لای ئەم میوان بن. ئەم جۆره دیالۆگه له گه ل "یار" له ئەنجامی چاوه روانی زۆره وه دروست ده بیته، بۆیه به سولتان و خانی خانان ده یچوینیت.

وه ره ئەی شاهیدی شیرین

ژ عیشقا ته دل ئیخسیرین

ب جان مه نزلگه هی میرین

طه له بکارن که سولتان تیت. (دوسکی ٣٧).

"شاهیدی شیرین" یاره، دلی حه ریری ئەسیری عیشقه، تیمای شیعره که به جۆریک ده گۆریت، که ره نگاله یی ده به خشیته شیعره که ی. حه ریری له سه ر کلێشه ی شیعی ده روات و بیر له هاوسه نگی ده کاته وه، بۆیه لیره دا جگه له سولتان و خان، مه عشوق ده کاته میر، له بری ئەوه ی که له سه ر چاوی دایینیت، ده یخاته ناو رۆحی، شوناسیکی تایبه تی پی ده به خشیت، ده لیت: شوینی تو له ناو رۆحمدا یه، که پله ی له دلیدا به رزتر ده بیته وه.

٢-٢- بی قه راری له عیشق:

له بیقه راری عیشقا "حه ریری" زیاتر وشه ی "سوتان" به کار ده هیلت، ئەم زاراهیه ش له ناو ئەده بیاتی عیرفانیدا زۆر به ربلاوه. له شیعی کلاسیکیدا به تایبهت عیرفانیدا وشه ی "سوتان" ئاماژه یه بۆ ئەو بارودۆخه سه خته ی که عاشق ده که ویته ناوی، دوا ی چوونه ناوه وه ی عیشق بۆ ناو دلی عاشق، ئەوا حاله تی ده روونی و رۆحی گۆرانکاری به سه ردا دیت و سه رتا پای ژیا نی ئاوه ژوو ده بیته وه. ((که سی ئەویندار گر تیبه ربویه کی کلپه داره و تامه زرۆی ئاویکی ره حمه تی دیداره، له فه ره نگی

رەمز و نازان دام ژدل

جەرگ و دل ب كۆقان و كول.(حەرىرى ۲۲).

حەرىرى عىشقى بە ئاگر چواندو، وىنەيەكى رەوانىيىزى دروستكردو.گفتوگو لەگەل مەعشوق دەكات بە گشتى دەلىت: ئەمرو من سوتاوم و هيز و توانام نەماو، چونكە ئەى دلبر تو بە نازى خوت دلمت پىكاو، ھەروەھا دەلىت: ئاگرى عەشقى تو كوشتومى و دل و جەرگم پىبوونە لە خەم و خەفەت.

۳-۲- گرنگى نەدان بە عاشق:

لەم جۆرە عىشقەدا مەعشوق زور گرنگى بە عاشق نادات و لە عىشقەكەى ناپرسىت، بە لايەو گرنگ نىيە كە لەچ بارودۇخىكدايە.پىويستى عاشق و مەعشوق بوونەتە دوو دژى بەرامبەر بەيەكترى، ئەمەش ھۆكارەكەى يارە نەك شاعىر. ھەرچەندە دەيەويت ئەو بەلىت كە چەند پىويستى پىتەتى و چەندە بۆى پەرىشانە، بەلام مەعشوق لاي لى ناكاتەو و بە لايەو گرنگ نىيە، چونكە مەعشوق خاوەنى پلە و پايە، و عىزەتە، و پلەى بەرزە، لە رووى خۆبەگەرە زانىنەو مۇلەتى ئەو نادات كە گرنگى بە عاشق بدات و فەرامۆشى دەكات.

سىا زولفى تو ناترسى

ژ ئەحوالى مە ناپرسى

موبارەك بيت تە ئەو كورسى

تو روونى گوھ دە عەبدالان. (ئامىدى، ۱۹۸: ۲۳۴-۲۳۵).

حەرىرى دىالۆگ لەگەل مەعشوقەكەى دەكات، پىي دەلىت: چۆن لە خواى گەرە ناترسى؟ ھىچ لە ھەوالى من ناپرسى؟ مەعشوق بە لايەو گرنگ نىيە كە خالى حەرىرى چۆنە و چى لىھاتوو. ئەم خۆ خۆشويستنە دەچىتە خانەى خۆويستىو. تەنانەت دەگاتە ئەو رادەيەى كە سوپىند دەخوات

زاراوەى سۆفیزمدا ئاماژەيە بۇ تاوسەندى ئەويى خويى، ھەروەھا گر و بلىسەى خويى لە دلى سالىكدا)) (كەسنەزانى و بەرنجى ۲۰۲۴: ۱۱۶). لەم بارەو (حەرىرى) ئەم جۆرە ھەستە ئاشكرا دەكات و دەلىت:

ئەز پىم نەما سەبر و قەرار

دىسان لە دەستافىرقەتى

لۆمەم مەكەن ئەغيار و يار

سوتام بە ئالا غوربەتى.(حەرىرى ۲۰۲۵: ۴۷).

دەستەواژەكانى "سەبر، قەرار، فىرقەت، سوتان" ھەموو ئاماژەن بۇ بىقەرارى عىشقى لاي حەرىرى، كارىگەرى جىاوازى لەسەر دەروونى ھەبوو، ئارامى و ئاسوودەيى لىبىرپو، ئەم دەستەواژانە لەسەر عىشقىكى فىكرى خوى دەخەملىنىت، لەم نىوئەندەدا بەردەوام دەيىت و دەلىت:

سوتان بە ئالا دوورى

لە ھەسرەتا وى خورى

قەد سووسنا بن گورى

لە بىرناچى يەك ساعەتى.(حەرىرى ۴۷).

عىشقى لە دلەو پەيدا دەيىت، لەسەر ھەست و سۆز وەستاو، ئەم سەرو ئەوسەرى ديار نىيە، بۆيە عاشق لە ئەنجامى داپران لە مەعشوق و تامەزرۆيى و دیدارى بۆى، بەردەوام شەيداي دیدارە، ئۆقرەى لەبەرپراو بۇ مەعشوق، خەيالى مەعشوق ھەموو كات لەبەر چاويەتى و مۇلەتى پىنادات دەروونى ئۆقرە بگريت.

لە دوورى و لە ھەسرەتى مەعشوق (حەرىرى) بىقەرارى بالى بەسەر دەروونىدا كىشاو، بەجۆرىك وای لىكردو ھىچ كات لەبىرى نەكات.

سۆتىمە ئىرو برستم

ئاگرى عەشقاتە كوشتم

و له مه‌عشوق جیانیته‌وه، خۆی ته‌واو زه‌لیل ده‌کات و به‌زه‌بوونی خۆی نیشان ده‌دات ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی بیهیته‌ جیی سه‌رنجی مه‌عشووقه‌که‌ی و ده‌ست به‌رداری نه‌بیت. کاتیک به‌زولف ره‌ش ناوی ده‌هینیت، ره‌نگی ره‌ش ده‌به‌ستیته‌وه به‌خه‌م و دلته‌نگی بۆ چه‌ریری خۆی، ده‌کریت بۆ مه‌عشوق بپروا به‌خۆبوون و حیساب بۆ نه‌کردن و که‌شخه‌یی و توانا و ده‌سه‌لات بیت.

وه‌کی قه‌قه‌سه‌ بی په‌روا بم

دخۆم سه‌د سوند جودا نام

حه‌زیم ئه‌ز قه‌ط تیر نام

ژ دیدارا خه‌ط و خالان. (ئامیدی، ۲۳۴-۲۳۵).

مه‌عشوق که‌سه‌یکه‌ که‌عه‌ودال و شیفته‌ی ئه‌وه، دلی پی ده‌به‌خشیت، له‌پیناو گه‌یشتن به‌ئو گیانی خۆی به‌خت ده‌کات. له‌راستیدا ئه‌وه مه‌عشووقه‌ که‌دلی عاشق بۆ خۆی ده‌با و هۆگری خۆی ده‌کات، وای لیده‌کات هه‌موو کات بیری لای بیت و گرفتاری ده‌ردی عیشقی بکات.

۴-۲-کۆتایی نه‌هاتنی سه‌ختیه‌کانی عیشق:

کیشه و نه‌هامه‌تی عیشق هه‌رگیز کۆتایی نایات، له‌م ریگه‌یه‌دا سه‌ختی زۆر ده‌چیژی، ده‌روونی ده‌شینی، ئه‌م تیکچوونه‌ ده‌رونییه‌ ده‌بیه‌ به‌شیک له‌سه‌ختی عیشق که‌ئازاره‌که‌ی "چه‌ریری" ده‌چیژی و ده‌بیه‌ به‌شیکی دانه‌پراوه‌ له‌ژیانی. (ئه‌م سه‌ختیانه‌ به‌شیک له‌ره‌فتاری عیشق، عاشق له‌م ریگه‌یه‌دا حه‌تمه‌ن له‌گه‌لیاندا رووبه‌پروو ده‌بیه‌وه. عاشق له‌م ریگه‌یه‌دا گرفتاری بارودۆخیکی سه‌خت ده‌بیه‌وه، هه‌یج ئومیدی و فریاد ره‌سیک ناتوانیت به‌هانایه‌وه بیت)) (میر قادری ۱۳۸۴ : ۱۷۶).

چه‌ریری ده‌لایت:

گه‌لۆ دل‌به‌ر وه‌بیر نایی

ئه‌سیره‌ک وی د زندانی

نزانی که‌س ب وی حالی

زه‌عیفم ئه‌زل هجرانی. (دی‌ره‌شی ۲۲۴: ۲۰۰۵-۲۳۱).

چه‌ریری رووبه‌پرووی بارودۆخیکی سه‌ختی ده‌روونی بۆته‌وه، لاواز، بیده‌سه‌لات، لار و ویل. له‌لایه‌کی تره‌وه‌ خه‌م وه‌کو سه‌ربازیکی له‌مه‌یدانی عیشقا رووبه‌پرووی بۆته‌وه، له‌وپه‌ری بیده‌سه‌لاتیدا خۆی ده‌بیه‌سته‌وه و داوای دیداری یاره‌که‌ی ده‌کات.

۵-۲-بیده‌سه‌لاتی له‌عیشق:

عاشق بوون له‌ده‌سه‌لاتی مرۆفدا نییه، بی ویستی خۆی ده‌چیته‌ ناو دل و ده‌رونییه‌وه، وای لیده‌کات که‌له‌به‌رامبه‌ر عیشقا بیده‌سه‌لات بیت. ئه‌مه‌)) عیشقه‌ که‌وه‌ک سولتانیکی داپلۆسینه‌ر دلی عاشق داگیر ده‌کات، عاشقی ده‌سه‌لاتی هه‌لبژاردن و قبولکردنی نییه، له‌به‌رامبه‌ر دا عیشق به‌بابه‌تیکی سروشتی داده‌ندریت که‌په‌یوه‌ندی به‌هه‌لبژاردنی مرۆفه‌کانه‌وه‌ نییه‌)) (به‌ختیاری ۱۳۵۰ : ۱۷۳).

له‌م باره‌وه‌ چه‌ریری ده‌لایت:

گه‌ر هون ببینن نارئ عیشق

تین و له‌بۆم زاری دکه‌ن

گه‌ر که‌شف بی ئه‌حوالی عیشق

به‌خیل و دژواری دکه‌ن. (خه‌زنه‌دار ۲۰۰۲ : ۱۶۳). مرۆف له‌و حاله‌ته‌دا ده‌سته‌ وه‌ستانه‌ له‌به‌رامبه‌ر عیشقا، چه‌بره‌ و به‌سه‌ریدا سه‌پینراوه، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ولی خۆی بدات و بیه‌ویت خۆی لی پپاریزیت، له‌فرسه‌تیکدا خۆی ده‌کات به‌ناو ده‌رونی مرۆفه‌کاندا و به‌ره‌و لای خۆی په‌ل کیشی ده‌کات به‌بی ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی هه‌بیت و بیه‌ویت کۆنترۆلی بکات، چونکه‌ بابته‌که‌ په‌یوه‌ندی به‌ئه‌نیمای مرۆفه‌وه‌ هه‌یه، حاله‌تیکی ده‌رونییه، مرۆفه‌کان پیوستیان به‌نیوه‌ بزره‌که‌یان هه‌یه که‌ته‌واوکه‌ری لایه‌نی رۆحی

و جەستەيىيانە.

ھۆشم چوپىن مايم نە ھۆش
ئەز دەم ب دەم لەو تىمە جۆش
مىران قەوى نەوق و خرۆش
پىشەنى خوندكارى دكەن. (خەزەندار ۱۶۳).

حەرىرى نە ھۆشى ماوہ نە ئارامى، لەبەر
بىھۆشىيە دل و دەروونى ھاتتە جۆش، ئەم بى
دەسلەتتە بەجۆرىكە كە دل و دەروونى ئارامى
لېپراوہ و گەشىتتە رادەي كولان، عىشق بە جۆرىك
دەروونى گەرم كردووہ كە سات بەسات لە ناوہوہ
دەكولت، لە ئاست عىشق مەعشوق دەستە وەستانە.

۶-۲- عىشق و ئارامى:

ئارامى بابەتتىكى رەھىتى و ئاينىيە، پەيوەستە
بە خورەھىتى مەھەكانەوہ، بۆتە جىگەي بايەخى
تاك و كۆمەلگە، ھەموو كات لە لايەنى خەلگەوہ
پىشوازى لىئوہ دەكرىت و داوا دەكرىت، ئەمەش بە
ھۆي ئەو تايبەتمەندىيانەي كە ھەيەتى. عىشق كاتىك
كە ئارامى لە مەعشوق دەكرىت، بەرگەي ھەموو
سەختىيەكانىشى دەكرىت، پلەي زياتر بەرزتر
دەكاتەوہ و خۆشەويستى بۆي چەندان دەبىتەوہ.
حەرىرى ئەم ئارام گرتەي لە شىعەرەكانىدا بەيان
كردووہ و بۆتە بەشىكى دانەبىراوہ لە تىكستە
شىعەرەكانىدا.

ئەي بولبولى حەيران

ئەم ھەردو لىك عاشقتىن
بانگا خودى رۆژى ئەلەست

ھەردو ل عشقى ئافرېن. (عبيدالله ۱۱۹۷: ۳۹).

ئەم ئارامىيە بە پوونى لاي "حەرىرى" ھەستى
پىدەكرىت. كاتىك كە يار بە بولبول دەچوئىنى و دوو
عاشق كە ھەست بە ئارامى دەكەن لەپال يەكترى
ئەمە ئەوپەرى ئارامىيە لاي شاعىرىيان كە دەللىت:

لەو كاتەوہي كە خواي گەورە فەرمووي (الست
بىركم) ئىمەي وەكو دوو عاشق خەلق كرد.
ئەول كەس و كارى من توي
يەقىن فرىاد رەسى من توي
كەسى من و بەسى من توي

ل زىر و مال و پەرتالا. (ئامىدى، ۱۹۸: ۲۳۴-۲۳۵).
لېرەدا ئارامى لە عىشقا بە واتاي گەشىتن
بە ھالەتى دلنبايەوونەوہ و ئارام بوونەوہ دىت لە
ئەنجامى بوونى لەگەل مەعشوق يا بىركردنەوہ
لە مەعشوق. ئەمەش دەبىتە ھۆي ھەستىكرىن بە
ئاسايش و متمانە و ئالوگۆركرىنى متمانە لەگەل
يەكترىدا. ئارامى لە عىشقا بە واتاي نەبوونى كىشە
نىيە، بەلكو واتاي مامەلە كردنە لەگەل بارودۇخەكە
بە عاقلانە و خۇ گونجاندىن لەگەلدا. ئەمەش ئەو
ھەستەيە كە كەسىك ھەيە لىت تىدەگات و پالپشتىت
دەكات بە بى ئەوہي نواندىن بكەيت.

۷-۲- سوتان لە عىشقا:

سوتان لەناو عىشقا ئەزمونىكە كە جەستە
و پۇج شەكەت دەكات، بەلام لېرەدا سوتان تەنھا
ئازارىك نىيە، بەلكو برىتتە لە ھالەتى گواستەوہ،
لە كاتىدا كە عىشق دەبىتە ھىزىكى ئالوودە، پۇج پاك
دەكاتەوہ و مەھەكات كە زياتر لە واتاي
عىشق و بوونى تىگات.

سوتان لە عىشقا وشەيەكە بەشىوہي مەجازى
لە ناو شىعەردا بەكاردىت، بە مەبەستى گوزارشت
كردن لە ھەست و سۆز بۆ يەكترى. "حەرىرى"
بىرۆكەي "سوتان" بەكارھىناوہ لە ئەنجامى شەوق
و سوتانى دەرونىيەوہ بۆ مەعشوق، بە ھۆكارى
خۆشەويستىشەوہ ئەم وشەيەي بەكارھىناوہ،
لەسەر ئەم ئاستە لە نىوان ھەست و سۆز و ئازارى
سوتاندا خۆي رىك خستووہ.

دیسا له عیشقا دلبرهئ

سه رتا قه دەم سوتام به نار

چاو مامزئ گه ردهن زهرئ

ستاند له من سه بر و قه رار. (دزهیی ١٩٨٥: ٣٣).

حه ریری له عیشقی یاردا سه راتاپای سوتاو

له ئاگردا، گری عیشق ئه وهنده گه رمه ئارامی لی

نه هیشتوو، جه ستهئ شه کهت بووه، ماندوو بووه

به هوی گری عیشقه وه.

جه ننه تو نه عیمیش بیته جا

شوبهئ سه عیره پر له نار. (دزهیی ٣٣).

"حه ریری" هینده ئازاری چه شتوو هاتوو

"به هه شتی به جه هه نهم چواندوو. ئه گه ر یار له لای

نه بیته ئه وا به هه شتیش بۆ شاعیر جه هه نهمه.

له عیشقا ئه م وشهئ "سوتان" ئاماژه به بۆ

جیابوونه وه، ململانئ ناوه خوی له نیوان دوو

مه عشوو قدا، که ئه مه ش به شیکه له ئه زمونیکی

قول و راستگۆیا نه. ئه م تیمهئ سوتانه وه کو

زاره وهئ (سوتان به ئاگری عیشقه) که هه ریری

به کاری هیناوه.

جگه له مه فیراق و دابرا به شیکن له تیمای ناو

شعیری کلاسیکی کوردی و بابه تی عیرفانیته.

ئه م دوو زاراوه به به ئاگر و دۆزه خ چویندراوه، له

لایه کی تره وه دابرا و جیابوونه وه ((له عیرفاندا به

چه ندین مه به ستهئ جیاواز هاتوو، به کیک له ماناکانی

ئه وه به که رۆحی مرۆف به هوی چوونه جه ستهئ

ئاده مه وه، له زاتی خودای به رزه جی دابرا، ئه و

رۆحه ده مین و نه فسی خودا بوو، به چوونه ناو

زیندانی جه سته وه له ره چه له کی خوی دابرا))

(که سنه زانی و به رزنجی ٢٠٢٤: ٧٩٦). جیابوونه وه

و دابرا به گشتی و ئه و که سانهئ هه موو ژیا نیان

بۆ خودا ته رخان کردوو هه سته پیته که ن، هه ولی

رزگار بوون له زیندانی جه سته ده دن و هه موو

هه ولیک ده دن دووباره بگه رینه وه بۆ لای خوی

گه و ره، ئه مه ش ئارامیه کیان پی ده به خشینته وه.

حه ریری له م باره وه ده لیت:

شوبهئ سه عیر پر ئاگره

دۆزه خ گه له ک له و چاتره

ناری فیراق دژوار تره

جان و جگه ر یک هاتنه خوار. (که سنه زانی و

به رزنجی ٣٣).

واته؛ دل و ده روونم و رۆح وه کوو ئاگری

دۆزه خ وایه، به لکوو زۆر جار دۆزه خ زۆر له م ئاگره ئی

ده روونم باشتره. ئاگری فیراق که جیابوونه وه به

زۆر له ئاگری دۆزه خ دژوار تره، وایکردوو گیان و

جگه رم به که به که بیته خواره وه. تیمهئ فیراق بۆته

بابه تی سه ره کی شیعره که و ئاوازیکی مؤسیقی به

ریتمی شیعره که به خشیوه.

له شیعریکی تره به م جۆره سه باره ت به عیشق

ده دویت و ده لیت:

گه ر هون بینن نارئ عیشق

تین و ل بۆمن زاری دکه

هه ر که س دزانیته حالئ عیشق

به خیل و دژواری دکه. (خه زنه دار ٢٠٠٢: ١٦٣).

ئه گه ر ئیوه ئاگری ئه و عیشقه ئی من بینن

و پی بزانی که چه سوتانیکی تیدا به، هه مووتان

گریانتان بۆم دیت. ئه گه ر بیت و حال و نهینی عیشق

بۆ ئیوه ش ئاشکرا بیت وه کو چون بۆ من ئاشکرا

بووه ئه و کات ئیوه ش وه کو من چرووک و دژوار

ده بن. ئاشکرا بوونی نهینی عیشق و له مرۆف ده کات

که چرووک بیت و مه عشوو ق ته نها بۆ ئه و بیت،

که سی تر نه توانیت نزیکه بکه ویت هه تا ئه گه ر بۆ

به کتریش نه بوون. تووندبوون و دژواری هه ریری

بۆ مه عشوو ق زیاتر ده بیت و ده لیت:

له رزىن و دینه سورتهتى. (حه ريرى ۲۰۲۰: ۹۶).
 سه رجه م ئه و وه سفانه ي كه بو بالاي مه عشوق
 وتراون باس له جهسته يه كي ته واو و بيخه وش
 ده كه ن، جهسته يه ك كه كامله. له وه سفكردى ئه م
 وينه شيعريه دا (حه ريرى) زولفى يار به سوورى
 خه نه ده چوئيت، له جياتى ئه وه ي زولفى ياره كه ي
 گوزارشت له تاريكى بكات، ليره دا گوزارشت له
 جوانى و دره وشاوه يي مه عشوق ده كات، له رزىن
 سيفه تى گه لاي دار يا گياي تازه سه وزبووى دم
 ئاوى كانبيه، له گه ل به ركه وتتى ئا و ده له ريته وه،
 هه ريرى ده لىت: ئه و زولفه سوورانه كه ده كه ونه
 سه ر رومه تى يار ده ست ده كه ن به له رزىن،
 كه ئه م له رزىنه ش به هوى خو شحالييه وه يه. ئه م
 وه سفانه ده بنه شوئينيكي ئارام بو هه موو خو شى
 و ناخوشيه كي "حه ريرى". ئه م وه سفه شيعره كه ي
 جوانتر كر دووه و كارى گه ريه كه ي زياتر ده چيته ناو
 دل و ده روونى خوئنه رو گو يگره وه.

رهياحين سووسن و وه ردىن

وه ره ستى ئه حمه ر و زه ردىن

ل شينخ عه لىي غه ريب فه ردىن

هه رۆ سه دجار د ئه فغان تىت. (دوسكى ۲۰۱۹:

۳۷۲).

له م ديره شيعرانه دا وه سفى زولفى يارى
 كر دووه، كه وه كو ره شه ريحانه و سوسن و
 گولن، له هه مان كاتدا و په نگان زه رد كر دووه، هه ر
 وه كو ئه وه وا يه كه س ئه م جوانيه ي نه ديتيبت جگه
 له (حه ريرى)، كاتيك ئه و جوانيه ده بينيت و بيرى
 ليه ده كاته وه هه موو روژيك سه د جار هاوار و ناله ي
 لى هه لده ستينيبت.

شه معا شه بستانان ئه وه

وه ردا گولستانان ئه وه

سه روا د بوستانان ئه وه

سوئيمه ئيرو برشتم
 ره مز و نازان دام ژ دل
 ئاگرى عيشقا ته كو شتم
 جه رگ و دل ب كو فان وكول. (جه بارى ۲۲: ۲۰۲۵).
 سوتانى عيشق هوشى
 به "حه ريرى" نه هيشتووه، ته نانه ت ئاگرى
 خو شه ويستيه كه ي ئه وه نده زوره گه ياندويه تيبه
 حاله تى مه رگ، مه رگيكي مه جازى كه هوكاره كه ي
 عيشقه، ئه مه ش به واتاي ئازار چه شتنيكي زوره،
 كارى گه رى له سه ر هه موو جه سته و ده روونى
 كر دووه.

۸-۲- وه سفى يار:

يه كيك له و بنه مايانه ي ده بيته هوى
 روونكر دنه وه ي لايه نه شاراوه كاني كه سايه تى له ناو
 ده قدا وه سفه، جا ده قتيكي شيعرى بيت يا په خشانى.
 هه روه ها بريته له روونكر دنه وه ي پيدانى زانيارى
 ده رباره ي كه سايه تى له ناو ده قه كه دا. ئه م بابته ش
 له ده قى شيعريدا ده بيته به شينكى دانه بر او له
 ناوه روكي بابته كه.

وه سف ده بيته بنه مايه ك بو ده رخستى
 تايبه تمه ندييه كاني مه عشوق له لايه ن عاشقه وه كه
 هه ريريه، ده قى قسه كه ي ئاراسته ي مه عشوقه، ده بيته
 ته وه ره ي وه سفه كه و شاعير به شايسته ي ده زانيت
 و جوانى ده به خشيته شيعره كه ي.

له م شيعره دا هه ريرى دوو زولفى سوورى له سه ر
 كولمى يار داناوه، به رگيكي جوانى به شيعره كه ي
 بو شيوه، به شيوه ي ناراسته وخو باسى زولفى سوور
 ده كات، كه ليره دا به سوورى خه نه ي چواندووه.

نه كه هت گوله له گولشه ني

نيشانه ي خال گه رده ني

دوو زولفى شوخ شوبها خه ني

شۆخا حەریری دلگه شه. (یوسف ١٩٧٢: ١١-١٢).
وهسفی یار لێره دا خۆی له (شه مع و شه و و
گول و باغ و بیستان) ده بینیته وه، ئەم وهسف
کردنه ورده کاربیه کانی مه عشوق ده خاته ڤوو، به
ڤووناکي شه وان ده یچووینی که شه معه و شه وان
بۆ ڤووناک ده کاته وه، گولی گه شی باخچه هه ر یاره،
داری سه روو واته به ژن و بالای وه کو سه رووه،
شۆخی حەریری دلی خۆشه گه شاهه ته وه.
که سیتی مه عشوقی وهسفر او شوناسیکی تایبته
به شاعیر ده به خشیت و وینه یه ک و دونیا یه کی بالا له
شعیره کانی ده رجسته ده کات، جهخت له ره های جوانی
ده کاته وه، جوانیه ک که سه نه تیکی هونه ری جوان
پیشان دده ت و تایبه ته مندی "حەریری" ده خاته ڤوو.

ئه نجام:

هیچ سنوریک له نیوان شاعر و هه لسه و ته
ئه و که سانه ی که خویان به ناوی عیشقه وه نواندن
ده که ن نیبه. هونه ر لاسایی ژیان ده کاته وه، ژیانیش
لاسانی هونه ر ده کاته وه. عیشق مه یله بۆ شتیکی
دلخۆشکه ر، بۆ ده روون و ئه و شته ی که ده بینتی
و وا ده زانیته چاکه، ئامرازیکه بۆ کۆنترۆلکردنی
مه عشوق به ڤاده یه ک هه مو و ئه وشتانه جیبه جیده کات
که خۆشه و یسته که ی خوشی ده ویت. ئاشکر کردنی
ڤازی عیشق له کۆندا تاوان بووه و سزا دراوه،
بۆیه شاعیران که باسیان له عیشق و مه عشوق
کردوو به ڤه مزه وه باسیان کردوو، ره مزیک که
تا ئیستا له نیوان حه قیقه ت و مه جازدا ماوه ته وه.
عیشقی مه جازی به شیکی هه ره زۆری بونیاتی
پیکهاته ی شعیری حەریرییه، خۆی له بیده سه لات
و تامه زرۆیی و ئارامی و سوتان له عیشقا
ده بینیته وه. عه لی حەریری به ووتنی شعیری
دلدار ی چ زه مینی و چ ئاسمانی که ناوه ڤۆکیکی

عارفانه ی هه یه له هه ردوو بواره که دا هه نگاوی
ناوه و کاری تیدا کردوو. که مترین شعیره کانی
ده چیته خانه ی عیشقی حه قیقییه وه، ئه مه ش وه کو
شاعیریکی عیشقی مه جازی ده یناسینیت، وا ده کات
تیمای عیشق لای (عه لی حەریری) جیاوا تر بیت له
شاعیرانی دیکه.

له تیکسته شعیرییه کانی عه لی حەریری دا
عیشقی مه جازی خۆشه و یسته یه کی له راده به ده ره،
ڤه یوه سته به تاکه که سیتی تایبته، ته واوی نیگا
و گرنگی پیدانی بۆ مه عشوقه که یه تی، به جۆریکه
جگه له مه عشوق هیچ که سیتی تر نابینیت و
ئاره زوو و ئاواتی ته نها گه یشتنه به یار، جگه
له وه هیچ شتیکی تری قبول نیبه. وهسفی یار
به شیکی دیکه ی شعیری (حەریری) پیکه ده بینیت،
خۆی له وهسفی (جهسته ی مه عشوق) دا ده بینیته وه،
وینه یه کی هونه ری جوانی دروست کردوو. ڤه یوه ندی
خۆشه و یستی لای (حەریری) ڤه یوه ندییه کی (من و تو)
ییه، ئەم ڤه یوه ندیه سه رچاوه که ی عیشقیکی زه مینییه
و هه ر له سه ر زه مینیش ئەم ڤه یوه ندییه دروست
ده بیت و کاریگه ری له سه ر ده روونی دروست
ده کات، ده بیته سه رچاوه ی ئیلهامی شعیری بۆ
شاعیر. تامه زرۆیی (حەریری) له ئه نجامی هۆنینه وه ی
غه زه لی عاشقانه دا ده رده که ویت. عیشق بۆ (عه لی
حەریری) هۆکاری مانه وه ی ژیان، بن عیشقی
مه رگه بۆی، عاشق و مه عشوق به رامبه ر به یه کتری
ده وه ستن تا هۆکاریکیان بۆ به رده وام بوون له ژیان
و عیشقا بۆ بمینیته وه. که واته عه لی حەریری
عیشقی ئافره ت ته وه ره یه کی سه ره کی شعیره کانی
بووه، عیشقیکی ئیلهامه که ی ئافره ت بووه، هه روها
به شاعیریکی سۆفیگه ریش ده ناسریته وه که باسی
سوتان و دووری ده کات، وهسفی پیغه مبه ری ئیسلام
ده کات سه لامی خوی له سه ربیت، له هه ردوو بواردا
شعیری هۆنیوه ته وه.

سەرچاوهکان

به کوردی

- ئامیدی، صادق به هائه‌دین، (١٩٨٠)، هۆزانه‌نیت کورد، چاپی یه‌که‌م، به‌غدا، چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری عێراق، ده‌سته‌ی کورد.
- ئەحمەد، عومەر، هێمن، (٢٠١٤)، هێرمۆنتیکای شیعری سۆفیانه‌ی مه‌حوی، نامه‌ی دکتۆرا، سکولی زمان، زانکۆی سلێمانی.
- جزیری، (١٣٦١)، دیوان، هه‌ژار موکریانێ شه‌رحی بۆ کردوو، ته‌هران، سرووش.
- جه‌باری، رزگار، (٢٠٢٠)، دیوانی عه‌لی حه‌ریری، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، بلاوکراوه‌ی مالی و ه‌فایی (٢٠٢٥)، دیوانی عه‌لی حه‌ریری، بی چاپ.
- حامد، دێرین، (٢٠٠٤)، ئەگه‌ر عاشق نیوه‌بیت ئایا مه‌عشوق نیوه‌که‌ی تریه‌تی؟، گۆڤاری ل‌فین، ژماره‌ (١٥).
- حسین، ناهیده، (٢٠١٧)، ره‌نگدانه‌وه‌ی عیشق له‌ شیعره‌کانی (فه‌ره‌یدون عه‌بدول به‌رزنجی) دا، گۆڤاری زانکۆی کۆیه، ژماره‌ ٤٣، لاپه‌ره ١٩٩.
- خه‌زنه‌دار، مارف، (٢٠٠٢)، میژووی ئەده‌بی کوردی سه‌ده‌کانی چوارده‌م - هه‌ژده‌م، به‌رگی دووهم، هه‌ولێر، بلاوکراوه‌کانی ئاراس.
- دزه‌یی، عه‌لی فه‌تاح، (١٩٨٥)، دۆزینه‌وه‌ی هه‌لبه‌ستیکێ دیکه‌ی عه‌لی هه‌ریری، گۆڤاری کاروان، ژماره‌ (٨)، ل ٢٢-٣٣.
- دۆسکی، ته‌حسین ئیبراهیم، (٢٠١١)، باغی ئیره‌م، گه‌شته‌ک دناڤ گولزارا شعرا کرمانجیدا، چاپی یه‌که‌م، زاخۆ.
- دێره‌شی، سه‌عید، (٢٠٠٥)، که‌له‌ین ئاڤا، چاپی یه‌که‌م، ده‌وک، پیریز.
- ره‌سول، عیزه‌دین موسته‌فا، (٢٠١١)، میژووی ئەده‌بی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، بی‌چاپ.
- سیوه‌یلی، رێبوار، (٢٠٠٢)، دیارده‌گه‌رایێ تاراوگه‌،

- چاپی دووهم، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌ی په‌روه‌رده.
 - شیخانی، سه‌میر، (٢٠٠٥)، خه‌رمانیک له‌ بییری مرۆڤایه‌تی، وه‌رگێرانی دیار عه‌لی له‌ عه‌ره‌بیه‌وه، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی ئارام.
 - عه‌بدوڵلا، موحه‌ممه‌د، (١٩٩٧)، پارچه‌ک ژ هه‌لبه‌سته‌ک عه‌لی حه‌ریری یا نه‌به‌لاف کری، گۆڤاری فه‌ژین، هه‌ژمارا (٩) پاییز، ل ٥٢-٥٥.
 - عه‌لی، ئیحسان، (٢٠٠٧)، فه‌ره‌نگی خنجیله‌ی جاف، ئینگلیزی - کوردی، چاپی سێیه‌م، به‌رێوه‌به‌رایه‌تی چاپخانه‌ گشتیه‌کان.
 - قه‌ره‌داغی، موحه‌ممه‌د، عه‌لی، (٢٠٠٤)، که‌شکۆلی که‌له‌پووری ئەده‌بی کوردی، به‌رگی ٦، هه‌ولێر، بلاوکراوه‌کانی ئاراس.
 - کارنگی، دیل، (١٩٩٩)، هونه‌ری ووتاردان، وه‌رگێرانی عومەر یوسفی، نامیلکه.
 - کۆمه‌له‌نووسه‌ریک، (٢٠٢٥)، عه‌لی حه‌ریری سوارچاکی شیعەر و پێشه‌نگی داهینان، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی رۆژه‌لات.
 - موکریان، هه‌ژار، (١٣٦٩)، فه‌ره‌نگی کوردی - فارسی، یه‌ک به‌رگ، ته‌هران، سرووش.
 - نالی، (١٣٩٦)، دیوان، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس ساغی کردۆته‌وه، که‌ره‌ج، چاپخانه‌ی مانگ.
 - یوسف، عبدالرقيب، (١٩٧٢)، دیوانا کرمانجی، النجف، مطبعة الاداب، وه‌زاره‌تی کاروباری سه‌ره‌وه.
- به فارسی:**
- بختیاری، پ‌ژمان، (١٣٥٠)، عشق در اشعار خواجه در مقالاتی درباره‌ زندگی حافظ شیرازی، دانشگاه پهلوی.
 - دیلمی، ابو الحسن علی بن محمد، (١٣٩٠)، الف‌ الفت ولام معطوف، مترجم قاسم انصاری، قزوین، نشر سایه‌گستر.
 - شمشیری، بابک، (١٣٨٥)، تعلیم و تربیت از منظر عشق و عرفان، چاپ اول، تهران، طهوری.

The theme of love in Ali Hariri's Kurdish poems

One of the most important studies in the history of world literature is the subject of love because it was born with the emergence of human life, some of which have remained in the human mind and are constantly being written in literature. It can be said that no world literature has been deprived of the subject of love, whether real or figurative. He talks about the distance between the fire and the fire. This issue is of particular importance in the field of connecting the soul to the body, and this is an important theme in literature and love, and on the other hand, it shows the importance of the theme of love in Hariri's poems, because love and poetry are two inseparable feelings.

Keywords: Theme, Love, Psychology, Virtual Love, Ali Hariri.

موضوع الحب في قصائد علي الحريري الكردية من أهم الدراسات في تاريخ الأدب العالمي موضوع الحب، لأنه ولد مع ظهور الحياة البشرية، التي بقي بعضها في العقل البشري ويكتب باستمرار في الأدب. يمكن القول إنه لم يحرم أي أدب عالمي من موضوع الحب، سواء كان حقيقياً أو مجازياً. يتحدث عن المسافة بين النار والحرق. هذا الموضوع له أهمية خاصة في مجال ربط الروح بالجسد، وهذا موضوع مهم في الأدب والحب، ومن ناحية أخرى يظهر أهمية موضوع الحب في قصائد الحريري، لأن الحب والشعر شعوران لا ينفصلان. الكلمات المفتاحية: الموضوع، الحب، علم النفس، الحب الافتراضي، علي الحريري.

- عطار، فريد الدين، (١٣٨٣)، منطق الطير، تصحيح و تعليقات محمد رضا شفيق كدكني، چاپ اول، تهران، سخن. - كوردو، فانات، (١٣٩٤). تاريخ ادبيات كردی، ترجمه: عباس فرهاد توپكانلو، چاپ اول، قم، ناشر عمو علوی. - لپ، اينياس، (١٣٧٠)، روان شناسی عشق ورزیدن، مترجم كاظم سامی و محمود رياض، چاپ سوم، تهران، انتشارات چاپخش. - مير قادری، سيد فضل الله، (١٣٨٤)، مقاله بررسي تطبيقي، ويژگيهاي عشق در شعر حافظ شيرازي وابن فارض مصري، مجله علوم اجتماعي و انساني دانشگاه شيراز، دوره بيست و دوم، شماره سوم پاييز، ص ١٦٨-١٦٧.

- همدانی، عين القضاة، (١٣٧٠)، التمهيدات، چاپ سوم، تهران، كتابخانه منوچهری.

به عهده بي

- ابن منظور، (بدون سنة)، لسان العرب، تحقيق: عامر احمد حميد، مراجعة عبدالمنعم خليل ابراهيم، الجلد الاول، (آ، ب)، منشورات على بيضون، دار الكتب العلمية، لبنان، بيروت.

- الشيخ، محمد حسين، (٢٠١٩)، كم انت احق يا قلبي، شعر الحب عند الفراعنة، موقع صيف ٢٢.

- فروم، اريك، (٢٠٠٠)، فن الحب، ترجمة مجاهد عبدالمنعم مجاهد، دار العودة، لبنان، بيروت.

- مجمع اللغة العربية، (٢٠٠٤)، المعجم الوسيط، ط ٤، مصر، مكتبة الشروق الدولية.